

nedsatte Afviklingsudvalg“ udgaar. Da Loven af 6. Maj 1921 blev vedtaget, var Afviklingsudvalget bestemt til at skulle opføre med Udgangen af indeværende Maaned. Men selv om nu ogsaa Afviklingsudvalgets Levetid bliver forlænget, er der dog ingen Grund til, at de citerede Ord bibeholdes i den nye Lov, da de Bestemmelser, hvorigennem Loven bliver bragt til Udførelse, jo er sanktioneret af Afviklingsudvalget; da disse har vist sig tilfredsstillende, er der ingen Grund til at tro, at de ikke fremdeles vil være det. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag faar en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

H. P. Jensen: Under Hensyn til, at det ikke er længe siden, vi behandlede denne Sag i det høje Ting, og under Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra den ærede sidste Taler, finder jeg ingen Grund til nu at komme langt ind paa selve Spørgsmaalet. Lovforslaget gaar jo ud paa at begrænse Muligheden for at udbytte Befolkningen ved en Vare, der er mindre værdifuld. Et saadant Lovforslag vil naturligvis altid være paa sin Plads, og i en Tid, hvor vi daglig hører om større og større Arbejdsløshed og mindre og mindre Indtægter, synes jeg, det er mere paa sin Plads end nogen Sinde før; det er kun naturligt, at man værner dem, der har de smaa Indtægter, mod, at der kastes en slet Vare ud paa Markedet — de Medborgere, der har større Indtægter, køber jo ikke disse billige og slette Varer. Det er derfor ogsaa naturligt, at vort Parti kan tiltræde Forslaget om at forlænge Lovens Gyldighed, og jeg skal kortelig anbefale det foreliggende Lovforslag til at nyde hurtig Fremme.

Tvede: Da Lovforslaget om Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj var til første Behandling i det høje Ting i Maj Maaned, udtalte jeg mig ret udførligt om Lovforslaget, saaledes at jeg ikke nu behøver at komme nærmere ind paa det, saa meget mindre som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Birke) saa udførligt gennemgik Lovforslaget, der jo gaar ud paa, at Gyldigheden af Loven forlænges til Udgangen af 1922. I Almindelighed er mine Meningsfæller og jeg imod Lovforslag, der begrænser Handel, Næringsdrift og Industri, men som Forholdene ligger, bør man i hvert Tilfælde ikke i Øjeblikket lade Loven bortfalde.

Der er ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget anført noget om, hvorledes Loven har virket, men saa vidt jeg har bragt i Erfaring fra anden Side, er der ikke i Henhold til Loven og den dertil knyttede Bekendtgørelse af den højtaerede Handelsminister givet nogen Dispensation for den indenlandske Fabrikation med Hensyn til Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj. Hvad angaar Indførselen, har jeg bragt i Erfaring, at der skal have været Andragender om Indførsel af godt og vel 100 000 Par Skotøj, indeholdende disse Stoffer. Hvor meget af dette Skotøj, der har opnaaet Dispensation, har jeg ikke noget bestemt Tal for, men det er sagt mig, at der i Løbet af de 3 Maaneder med Justitsministeriets Dispensation skal være kommet ca. 30 000 Par Skotøj ind. Jeg gaar ud fra, at det er den Slags Skotøj, hvori der kun indgaar en mindre Del Kunstlæder, saaledes at det dog har været anvendeligt til Gavnfodtøj. For mig staar det altsaa saaledes, at vi dog i Kraft af Loven i disse 3 Maaneder er blevet forskaanet for mere end 70 000 Par Fodtøj af daarlig Kvalitet, som vi ellers vilde have faaet ind i Landet. Den ærede første Taler nævnte, at der endnu ude i Frihavnen skal være ret betydelige Partier af saadant Skotøj, og da der er lukket for Indførsel af det i vore Nabolande, vilde Lovens Bortfald vel sagtens medføre, at det fandt Vej herind. Og som den ærede foregaaende Taler sagde, er det dog af Betydning at skaane Befolkningen for at komme i Besiddelse af saadant Fodtøj, selv om det er billigt Fodtøj. Alene under Hensyn til, at det har vist sig, at vi er blevet forskaanet for en Mængde af dette mindre gode Fodtøj, vil vi fra vor Side anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Brandes: Da den Lov, som her forelaas forlænget, som Lovforslag forelaa oversendt af Folketinget til Behandling her i Tinget i forrige Rigsdagssamling, tillod jeg mig at gøre nogle Bemærkninger derom og havde i den Anledning en lille Forhandling med den højtaerede Justitsminister. Mine Bemærkninger gik ud paa to Ting. Før det første, at Lovforslaget forelaa daarligt oplyst, der fandtes ikke i Bemærkningerne nogen Oplysning om, i hvilket Omfang saadant Fodtøj, som man her forsøgte at standse dels Indførselen af, dels Fabrikationen og Salget af, overhovedet søgtes indført her i Landet, var solgt her i Landet eller solgtes. Den højt-